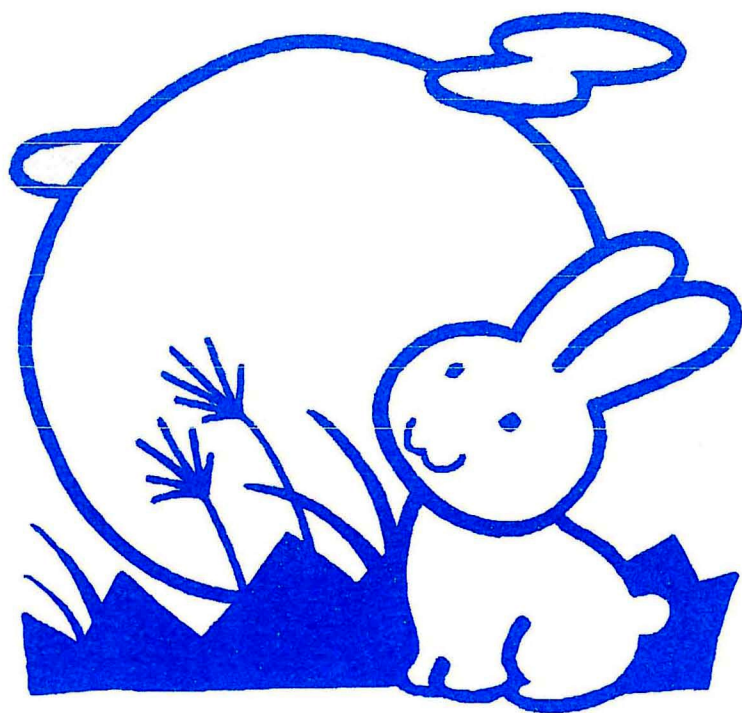

Rozhovory se životem

33

OBSAH

1. Milí přátelé! -----	5
2. Koncentrace -----	6
3. Magická síla vltavínu -----	12
4. Síla pomoci a lásky -----	13

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

Víra, trpělivost a vytrvalost vedou k cíli!

Jednoho studeného jarního rána se odhodlal hlemýžď vylézt po kmeni třešňového stromu do jeho koruny.

Špačci se mu vysmívali a volali: „Jak jsi hloupý! Což nevidíš, že na stromě ještě nerostou žádné třešně?“

Hlemýžď se však nenechal zastavit a vesele odpověděl:

„To nevadí, až budu nahoře, budu mít třešně dost!“

Anthony de Mello

Milí přátelé!

Zbavte se svých pout, pokud ještě žijete na této Zemi a máte dostatek příležitostí pracovat na zlepšování svoji procházející, ale i budoucí karmy a na vnitřním růstu své duše.

Vím, že má slova zakoření jen v málo srdcích, protože lidé na vaší planetě mají zřídka zájem o to, co je po ukončení procházející inkarnace čeká. Životním cílem většiny lidstva je využívat probíhající život k hmotným ziskům a k uspokojování těla. To však není úkol, se kterým se zrodili na Zemi a který si před svým příchodem na Zem sami určili.

Těžkým karmickým poutem je do lidské přirozenosti vrostlý návyk kritizování, pomlouvání, podvod, závist a snaha, docílit vše jen tak, jak to vyžaduje vlastní vůle. Zvyklosti ochromují svědomí. Osvobodte se z jejich pout a uvědomte si, že v podstatě škodí každý, kdo se propůjčuje nedobrému stylu života, nejen svým bližním, ale především sám sobě.

Neomezujte se jen na pravdy, přijímané rozumovým vědomím, zaměřené na materiální procesy a přijímané hmotnými smysly. Snažte se poznávat i světlo vašeho ducha a nechte je rozzářit ve vašem srdci!

Žijete v kritické době boje mezi světlem a tmou. Buďte si vědomi, že život je možný jen působením světla a jeho síly. Obrátte se ke světlu a k prameni, ze kterého vychází! Bojujte proti svým slabostem, posilujte svoji vůli k dobru, která zabraňuje růstu potenciálu nedobrych energií, jimž dobrovolně podléháte.

Nejmocnější zbraní je láska. Přináším a předávám vám lásku. Nechte její paprsky procházet vaším srdcem a věřte, že jsme stále s vámi, připraveni vás silit, jestliže klesáte pod tíhou současného života a jeho nároků. Věřte! Kdo věří, ten má!

Koncentrace

Často slyším, jak ten nebo onen medituje a při bližším poznání zjišťuji, že údajně meditující není schopen ani jednoduché koncentrace, která je pro správnou meditaci vstupním požadavkem. V tomto čísle Rozhovorů hovořím o podmínkách a cestě k získání správné koncentrace. Kontrolujte objektivně, nakolik jste pokročili ve své meditační snaze nebo musíte-li začít znovu, jinak, abyste docílili to, o co se snažíte: rozpětí svého ducha, splynutí s kosmem a se svým Tvůrcem v jednotném chorálu lásky ke všemu a ke všem.

Jestliže jsme si ochotni uvědomit, co vše je schopná v našem životě a v životě spolužijících způsobit myšlenková energie, a jak velkou zodpovědnost neseme za volnost svého myšlení, budeme překvapeni, v jakém rozsahu ovládají člověka nekontrolované myšlenky, které jsou schopny nejen bořit, ale i ničit.

Myšlenková kontrola zůstává na počátku každého vnitřního poznání a růstu základním požadavkem. Její důležitost byla známá již před mnoha staletími všem kulturám a zasvěcencům, kteří hledali svoji pravou životní podstatu a duchovní pravdu. Měla by doprovázet každého jednotlivého člověka i dnes. K tomu mu dal Tvůrce jako jeden ze základních atributů *moudrost*.

Náš rozum podléhá neustálé aktivitě. Nepřetržitě víří v naší hlavě množství různých myšlenek, tak jako to vyjadřuje čínská moudrost přirovnáním o hordě divokých opic, které provádějí v lidském mozku svoje hry.

Zvládnutí dorážejících myšlenek a pocitů jsou vstupní fází vnitřní meditace a dokážeme je většinou až po dlouhých, vytrvalých cvičeních, která nutí rozumové vědomí akceptovat vyšší myšlenkové vibrace, než je schopné samo vytvářet. K tomuto stavu dochází, jakmile jsme schopni pomocí důsledné myšlenkové kontroly, vytrvalosti a vůle vázat svoji myšlenkovou aktivitu na jediný objekt. Význam kontroly myšlení a pocitů ve smyslu společenském, ale i při plnění nároků denního života, poznává brzy každý, kdo má dostatek vůle a vytrvalosti ji důsledně provádět. Ten, kdo je zvyklý zvažovat

hodnoty svých myšlenek, než je realizuje slovy a skutky, zvyšuje jejich úspěch a získává důvěru svých spolužijících.

Čas k dosažení koncentračního úspěchu je u jednotlivců rozdílný. Rozhodujícím aspektem je individualita cvičícího, síla jeho vůle, trpělivost, ale i vytrvalost a víra v dosažení cíle. Mnozí potřebují týdny a měsíce, mnozí celé roky, než se jim podaří zvládnout jejich myšlení a koncentrovat je na jediný objekt. Při nedostatku trpělivosti a vůle podléhají stále znovu sugescím nepříznivých sil, které jim brání dosáhnout vytčený cíl, protože je ztrácejí ze své nadvlády.

Zátěží při dosažení koncentrace je i nedostatečná kontrola pocitů, kterým mnozí podléhají. Nejsou si vědomi, že nejsou pánem sebe sama, ale svého, často je nesprávně orientujícího cítění. Mnozí nejsou zvyklí bojovat, protože jejich život jim poskytoval vše, co si přáli a co si přejí. Nepřichází-li to, o co usilují, v krátké době, ztrácejí o další aktivitu zájem. Hledají chybu kolem sebe, ale ne v sobě samých, v nedostatečné síle vlastní vůle a vytrvalosti.

Vědomě zaměřované myšlenky chrání cvičícího před nadvládou podvědomí, kde jsou zakořeněny naše nesčetné pocity, prožitky a myšlenky nejen života probíhajícího, ale i životů dřívějších a probouzejí citové kolísání od smutku, přes beznaději a nedůvěru v sebe sama. Okamžitě je odmítejte a nahraďte jejich protikladem. Jakmile si říkáte, že nejste schopni správně se koncentrovat, že to asi nedokážete a podobně, ovlivňujete negativně svoje podvědomí, které získává nad vámi nadvládu a to, co si říkáte, opravdu přichází.

Koncentrační cvičení učí člověka ovládat myšlenky rozumového vědomí, které se brání ztratit své vedení, kterému jsme doposud podléhali. Jakmile toto vědomí pozná sílu a vytrvalost nezlomné vůle, jsou jeho útoky stále slabší, až se podřídí aktivitě lidského pravého Já, ducha.

Starosti, přání, myšlenky, které ztěžují každý začátek, jsou dočasně rozbouřené vlny oceánu, které zakalují a rozvířují vodní hladinu našeho vědomí. Ale i ony jsou vystřídány klidnou, třpytící se hladinou a průzračností vody, která umožňuje pohled až na dno oceánu, jakmile dojde k jejich uklidnění.

Velké potíže dělá zpočátku i nutnost pravidelného, hlubokého dýchání, které je nejen pro koncentraci samotnou, ale i pro fyzické zdraví velmi důležité. Cvičte správné dýchání během pracovního dne. Stačí jen dvě nebo tři minuty otevřít okno a nechat pomalu nadechovaný vzduch proudit celým tělem. Představujte si při tom, že do sebe nasáváte posilující energii kosmu a každým pórem svého těla vydechujete vše nedobré, co se během dne nahromadilo ve vašem podvědomí a v těle.

Mnoho lidí polyká a nosí v sobě zlost, vibrace hádek a nesrovnalostí v rodině, v zaměstnání nebo konflikty se svými spolužijícími, které vytvářejí duševní napětí, propukající po čase formou různých nemocí nebo nervových afektů. Nadechujte často během dne čerstvý vzduch, krátce ho zadržte v sobě a při vydechování ústy zpívejte hlasitě, jak jen vám je to možné, hlásky a, e, i, o, u, které harmonizují vědomí všech tělesných orgánů. Dochází k oproštění od strachu, nejistoty, zlosti, ale i od substancí, škodících tělu. Podobné působení má i zpěv a hudba. Chraňte se před moderní hlučnou hudbou, která vazbou, tónů, jejich vibrací a hlučností má opačný účinek.

Začněte každé cvičení prosbou o ochranu vašeho duchovního průvodce. Silným koncentračním objektem je světlo a zářivá vodní hladina, jejíž světelné a barevné nuance poutají pozornost cvičícího. Jako příklad koncentračních cvičení uvádím mnohokrát osvědčené soustředování se na svíčku.

1. Délka počátečních cvičení by neměla přesahovat pět minut.

Zajistěte si ve svém prostředí nerušený klid (telefon, domovní zvonek, zavřená okna) a prostě o ochranu duchovního průvodce.

Sedněte si zpřímá a uvolněte své tělo, až k pocitu úplné bezvládnosti.

Dýchejte pomalu, pravidelně a po určité době zaměřte svoji pozornost na plamen svíčky, do něhož vkládáte všechny rušivé události, myšlenky, starosti a bolesti uplynulého dne. Pozorujte, jak jsou spalovány, a uvědomujte si vnitřní uvolnění a přicházející harmonii. Jste vnitřně zcela prázdní. Další pozorování zaměřte na hořící plamen. Oči zůstávají otevřené, zvyknou si brzy na jeho zářící světlo.

Pozorujte velikost plamene, jeho pohyb, barvu, záření svým třetím okem (duchovní centrem v důlku mezi obočím) a snažte se s ním splynout.

Nakonec prostě o uzavření aury.

Toto cvičení provádějte několik týdnů, měsíců, jeho trvání je otázkou úspěchů, přiměřených vaší individualitě.

2. Po splnění začátečních požadavků před každým koncentračním cvičením - prosba o ochranu, klid, dýchání, tělesné a vnitřní uvolnění - soustřeďte se opět na plamen svíčky, do něhož vdechujete všechny myšlenky a události dne.

Snažte se proniknout vaším třetím okem do jeho nitra.

Úspěch minulých cvičení vám potvrdí vnímání, jak hořící plamen roste a září stále četnějšími barevnými nuancemi, prodlužuje se stále více, až nejste téměř schopni vidět konec jeho rozpolcené špičky. Vnitřně vás zalévá teplo a v celém těle vnímáte doposud nepoznaný proud oživení.

Uzavřete toto cvičení opět prosbou o uzavření aury a pokračujte v něm pravidelně další týdny. Nespěchejte! Právě tato počáteční cvičení mají veliký význam.

3. Splňte opět začáteční požadavky, nutné před každým cvičením. Zapalte svíčku a zaměřte svoje třetí oko na její plamen. Vnímejte každý jeho pohyb, barvu a záření. Vnitřně cítíte stále více uklidnění a zdá se vám, že světlo plamene prochází a zahřívá každou buňku vašeho těla.

Plamen svíčky roste, je stále větší a větší, nejste schopni vnímat jeho konec. Náhle zmizí z vašeho očního horizontu celá svíčka a vy vnímáte jen světlo, které vás zahluje neznámým pocitem obšťastnění, jehož stav nelze lidskými slovy definovat.

Všechny myšlenky zmizely, zůstává jen světlo, se kterým jste spojeni v nedělitelnou jednotku a poznáváte: Jsem světlem světla.

Toto cvičení provádějte nejdéle osm minut, ale pravidelně a tak dlouho, až budete schopni splynout se světlem zářícího plamene. Jestliže přijdou dny, kdy nejste schopni hlubšího zaměření vaší pozornosti a zklidnění, vraťte se k prvnímu cvičení, pozorování plamene.

Bud'te trpěliví, vytrvalí a nechte si čas pro měsíce pravidelného cvičení. Nezapomínejte při ukončení cvičení na prosbu o uzavření aury!

4. Jestliže jste v minulých cvičeních docílili nutnou hloubku správné koncentrace, přejděte po splnění počátečních požadavků k poslednímu cvičení, které lze denně prodlužovat o jednu až dvě minuty, až dosáhnete nejvyšší koncentrační doby, patnáct minut.

Zaměřte svoje třetí oko opět na hořící plamen svíčky, až nejste schopni nic jiného vnímat než jeho světlo a teplo.

Při této koncentrační fázi se může aktivita třetího oka projevit lehkým tlakem na kořeni nosu.

Dokážete-li nevnímat nic jiného, než světlo plamene, přestanete vnímat svoje okolí, předměty a vše kolem sebe. Váš zrak, citění a v nitru rostoucí láska splývají v jedinou touhu: spojit se s vnímaným světlem, až se sami stanete zářivým plamenem a teplem, rozpínajícími se do celého životního okolí.

Potvrzením dosaženého cíle je schopnost osvětlit tmavé prostory, do nichž vstupujete, světlem vyzařujícím z vás. Výsledek nezlomné vůle, trpělivosti a vytrvalosti.

Stejně působivá je koncentrace na zářící kouli slunce nebo na třpytící se vodní hladinu při východu nebo západu slunce. Nehovořte o svých koncentračních prožitcích s ostatními! Každý je prožívá jinak a vaše slova mohou vzbuzovat nedůvěru: „To není pravda, to jsem neviděl!“ a podobně.

Účinnou pomocí je pravidelné zapisování vlastních prožitků, právě tehdy, když máte pocit že stojíte, že nic nejde vpřed. Přenášáním těžkostí a problémů na papír uvolňujete svoje nitro, jejich vibrace jsou z něho psaním uvolňovány. Mimo jiné získáváte i přehled, kde musíte začít tvrději bojovat.

Mimo dobu soustředěných koncentračních cvičení mohou být v hektice denního života koncentrační pomocí i krátké okamžiky zaměření pozornosti na určitý předmět na pracovním stole, pozorování přírody otevřeným oknem nebo poslech ptačího zpěvu, a podobně. Zaměřte svoji pozornost na určitý objekt a pokuste se

několik vteřin nepřipustit do svého vědomí jiné myšlenky a představy, než to, co vidíte. Pozorujte kapku deště na okenním skle, větrem zavátý lupínek stromu nebo krásu kalichu květu ve váze před vámi, vše, co vás citově oslovuje a poutá.

Koncentrací lze nazvat i zahlobbání do zajímavé četby nebo ponoření se do krásy hudby, jež vás oslovuje. To vše jsou relativně lehká, krátká cvičení, která mají velikou sílu.

Boj proti vlastním myšlenkám, proti sobě samému a všemu nedobrému, co nás provází, zakořeněno v našem podvědomí, není lehký. Mnozí z vás si představují, že návyky, přesvědčení a vlastnosti, které je provázely celý život, mohou zvládnout a odstranit během několika dnů. Jestliže se jim to nedaří, „házejí flintu do žita“ a žijí dál navyklym způsobem - což je pohodlnější. Kdyby si byli vědomi vnitřní krásy a bohatství, která tím zavrhuji, našli by nejen odvahu bojovat dál, ale i slzy nad vlastní slepotou a sílu jmenované dary získat.

Životním průvodcem každého, kdo se snaží docílit sílu a krásu vnitřní koncentrace, musejí být slova, převedená ve skutky: Vůle, trpělivost, vytrvalost a důsledná myšlenková kontrola.

Bojujte o ně a zvítězíte!

„Bude dnes hezké počasí?“, ptal se výletník osamělého ovčáka.

„Určitě takové, jaké mám rád!“

„Jak to víte?“

„Poznal jsem, že většinou nepřichází to, co si přeji! Tak jsem se naučil mít rád všechno tak, jak to dostanu.“

Jen na nás samotných záleží, zda to, co dostáváme, jsme schopni cenit jako štěstí nebo jeho opak!

Anthony de Mello

Magická síla vltavínu

Zeleně zbarvený kámen vltavín patří ke kosmickým darům, které pocházejí z cizích galaxií a padaly na Zem jako části meteoritů.

Vědci zjistili, že vltavín pochází z kůry obrovského asteroidu, který asi před patnácti miliony roků dopadl na Zemi v blízkosti dnešního švábského města Nördlingen - severozápadně od Mnichova – a zanechal kráter o průměru 25 km.

Asteroid vnikl do zemské atmosféry nad dnešními jižními Čechy, s jeho povrchu se oddělily různě velké částice, které se třením o atmosféru roztavily a ve formě kapek dopadly na povrch Země v oblasti horní Vltavy. Proto se jmenují vltavíny, v němčině a jiných jazycích moldavit (Vltava - německy Moldau).

Tento minerál je dnes velmi vzácný ale ne všichni obyvatelé Čech si toho jsou vědomi.

Vltavín má silné hojivé účinky. Aktivuje nervový systém, posiluje paměť a aktivitu mozku. Je nositelem životní energie a je hodnocen jako stimulátor vnitřní radosti a přátelství. Položen na srdeční čakru podporuje jasnovidnost a osvětlení.

V denním životě harmonizuje spolužití lidí, uklidňuje spory a mírní dominanci. Při meditaci s vltavínem pocítujeme pronikání teplé vlny, tělo, duch a duše se uvolňují. Negativní síly jsou z těla vyplaveny, cítíme se zbaveni nepříznivé zátěže. Vltavín působí nejsilněji, jestliže ho před meditací zahřejeme v dlani.

Jako léčivý kámen váže vltavín železo a chrání kostní dřeň, která je zodpovědná za produkci bílých krvinek. Pomocí vltavínu léčí alternativní medicína infekční nemoci, způsobené bakteriemi a viry. Léčitelé ho používají proti infekční žloutence, dětské obrně, chřipkovým onemocněním, při zárděnkách a tetanu.

Jednou za měsíc je nutné vltavín očistit pod tekoucí vodou a nechat ho nabít sluneční energií.

Jaké poklady nám nabízí příroda naší vlasti a jak málo lidí si je těchto darů vědomo!

Astrowoche 2002

Síla pomoci a lásky

Jistě každý z vás, i když si to mnozí neuvědomují, poznal v době nejtěžších životních těžkostí, bojů a ran pomoc, kterou nazýval zázrakem nebo štěstím. Pozemský život, jenž je zákonitě veden zákony, stanovenými jeho Tvůrcem, nezná zázraky. Všechno má svůj smysl a cíl. Životní těžkosti, pomoc, ale i to, co nazýváme štěstím, náhodou, zázrakem nebo jejich opakem. Každý z nás, kdo stojí na prahu přechodu po ukončeném životním úkolu na této Zemi, si přiznává, že právě nejtěžší chvíle jeho života, kdy téměř klesal pod tíhou nároků denního života a jeho ran, nejvíce obohatily jeho duši poznáním vzájemné lásky, pomoci a podpory, ale i vírou v existenci pomoci vyšší, která přichází vždy, jestliže o ni svým srdcem prosíme. Člověk prožívá během svého života sebou samým zapříčiněné těžkosti, jejichž kořeny vycházejí z karmické zákonitosti. Ty není možné odstranit, ale jestliže prosíme o pomoc, dostáváme sílu je zvládnout a unést.

Při rozhovorech s milými přáteli jsem poznala i mnohé, kteří nadšeně přijímali všechny duchovní pravdy a poznání. Stačila však první životní rána, odchod milovaného člověka, a jejich láska a domnělá víra v Tvůrce se projevila slovy: „Ničemu nevěřím! Modlila jsem se a stejně zemřel!“

V těchto slovech je mnoho egoismu, nevědomosti a potvrzení o lability toho, co mnozí nazývají vírou. Každý si přináší dobu svého odchodu ze Země a nikdo nemá právo zdržovat ho egoistickými nároky své pozemské lásky. Tam, kam se odešla duše vrací, je mnohem šťastnější než na Zemi. Mnohem větší pomocí by bylo prosit pro ni modlitbou o pomoc, která zároveň přechází na modlícího se a přináší mu útěchu.

V současné době přichází do veřejnosti mnoho událostí a poznatků o síle modlitby, volání srdce v době životní bídy k Tomu, Jenž nás stvořil, vede a stojí vedle nás, jakmile Jeho pomoc potřebujeme. Jen musíme mít k Němu důvěru a položit vše do Jeho vůle, protože vůle člověka a jeho požadavky jsou často větší zátěží pro prosícího i potřebného než tušíme. Proto, můj Pane, Tvoje vůle se staň!

Uvádím dva prožitky, potvrzující existenci vyšší pomoci a nezničitelnosti života tolik obávanou smrtí. Pro mnohé z vás jsou známy, mnozí je jistě přečtou se zájmem poprvé.

V roce 1989 byl vedoucím lékařem městské nemocnice ve švédském městě Kalmar chirurg Dr. Sigurd Nilding. Vypráví o svém prožitku během srdeční operace muže, jehož rodina seděla před operačním sálem, pohroužena ve vroucí modlitbě pro operovaného otce.

Dr. Nilding přiznává, že kdyby stejný zážitek s ním neprožili operační sestry a další lékaři, podrobil by se psychiatrickému vyšetření.

„Ve středu 11. prosince 1985 bylo na operačním sále mnoho práce. Já, moji tři asistenti a čtyři operační sestry jsme byli již od sedmi hodin ráno plně vytížení. Nejobtížnější operace byla určena na jedenáct hodin. Muže, kterého jsem měl operovat, jsem neznal. Byl jsem si vědom vážnosti okamžiku, protože tato operace byl velmi komplikovaný a těžký zákrok na otevřeném srdci. Uchopil jsem skalpel, abych uskutečnil první, mnou dobře promyšlený zákrok, který jsem považoval za nejlepší. Náhle jsem uslyšel zvonění. Zvonění nesčetných zvonků, které splývalo v nevyslovitelně krásnou, jemnou melodii. Sám jsem hudebníkem, ale něco tak krásného jsem doposud nepoznal. Byla to zvláštní hudba nevyslovitelné něhy a koloritu. Pozoroval jsem, že i moji spolupracovníci vnímali s úžasem tyto neznámé tóny. Udiveně jsme hledali, odkud tato hudba, která nás neodolatelně poutala, pochází. Když jsme nic nenašli, uchopil jsem znovu skalpel, ale moje ruka byla neschopná pohybu. Nedovedl jsem si vysvětlit, co se se mnou děje. Zcela nevědomě jsem zvedl oči ke stropu a co jsem uviděl, vzbudilo ve mně mrazivý úlek a ustrnutí, ale zároveň poznání něčeho krásného. Nad námi se vznášelo šest světlých postav, jejichž oblečení se při každém pohybu třpytilo jako diamanty. Kolem nás se šířila nepopsatelně příjemná vůně a jasné světlo, jehož intenzita byla mnohem větší, než intenzita normálního osvětlení. jedna z těchto postav ke mně promluvila. Lahodnost tohoto hlasu, pocit vnitřního klidu a štěstí, které jsme při tom cítili, nelze slovy vyjádřit. „Udělal bys nenapravitelnou chybu, kdybys tento řez uskutečnil. Pacient by ti vykrvácel již na operačním stole. Vezmi

skalpel a pracuj dál, ať ti pacient nezemře!“ Nevím jak, ale nasadil jsem znovu skalpel a cítil jsem, jak je moje ruka vedena neznámou silou, ale bez mé vůle. Bylo mi jedno, kdo operoval. Byl jsem nesmírně šťastný a klidný. Operace dopadla výborně, pacient se plně zotavil. Ostatní pro tento den určené operace jsme odřekli. Dlouho jsme diskutovali o podivuhodném prožitku. Věděli jsme, že o této události musíme mlčet. Nikdo by nám prožité neuvěřil a určitě by došlo k dojmu, že si něco vymýšlíme nebo že jsme duševně nemocní. Příští den jsem potkal svého přítele, psychiatra Dr. Carlsona. Stále ještě vzrušen až do hloubi duše jsem mu vypravoval náš zážitek. Byl jsem připraven, že mě Dr. Carlson pozve na psychiatrické vyšetření. Můj přítel neřekl dlouho nic. Už jsem se bál, že nechce se mnou o mém zážitku vůbec mluvit. Konečně po dlouhé době mně řekl: „Milý příteli, to, co jsi mně vyprávěl, není pro mne nic neobyčejného. Podobná vyprávění slyším často od svých pacientů. Velmi často a v různých obměnách. Přicházejí ke mně, protože musí o prožitku s někým mluvit. Bojí se, že jejich okolí je bude považovat za duševně choré. Ty ode mne žádáš vysvětlení, ale to musíš hledat sám v sobě. Já věřím, že přece jenom existuje nad naším hmotným světem ještě jiný, krásnější svět, svět lásky, světla a pomoci. Věřím, že je to svět, kam se po své smrti vrátíme. Já ti vysvětlení dát nemohu, ale jedno mě utěšuje a dává mi naději: Není to nádherné, že dostaneme pomoc, když ji potřebujeme a když o ni prosíme? Tvůj pacient a jeho rodina jistě o tuto pomoc prosili!“

New York 1989 - Irma Douma, 34letá advokátka v New Yorku je od svého druhého roku slepá. Před nedávnou dobou se musela podrobit operaci. Během narkózy přestalo její srdce 80 vteřin pracovat. Irma Douma byla klinicky mrtvá. Lékařům se ji podařilo vrátit do života. S hlubokým úžasem poslouchali, co jim pacientka vyprávěla: „První, co jsem si uvědomila, byla tichá, velmi jemná hudba, přicházející jakoby z dálky. Udivilo mě, že jsem viděla moje tělo, ležící na operačním stole shora. Nevím jak, ale náhle jsem věděla, že jsem mrtvá. Nebyla jsem ani zděšená, naopak! Cítila jsem nesmírný klid, harmonii, cítila jsem se zahalena do pláště hluboké lásky a vnitřní spokojenosti. Pozorovala jsem, jak se lékaři snaží

rytmickým stlačováním mého hrudníku přivést moje srdce k činnosti. Viděla jsem, jak mně operační sestra nasadila na obličej masku – s obrovským úžasem jsem si náhle uvědomila: Já vidím! Já, od raného dětství slepá, odkázaná jen na to, co jsem slyšela a hmatala, já vidím! S velkým zájmem jsem pozorovala zařízení operačního sálu, oblečení lékařů a sester, pozorovala jsem jejich pohyby a přístroje, s nimiž pracovali. Moje tělo leželo nehybně pode mnou, ale já jsem žila a viděla! Zmocnil se mě nesmírný pocit lehkosti, blaženosti a klidu. Myslela jsem: Celý ten rozruch kolem mého těla je zbytečný. Vždyť já žiji a je mi tak dobře! Náhle vše zmizelo. Barvy, světlo, hudba, kolem mě vzrůstala zase jenom šed' a temnota. Cítila jsem své tělo a jeho nevýslovnou tíhu. Má slepota mě netrápí. Vím však, že se jednou vrátím tam, kde mi bylo tak dobře, vím, že zase budu vidět. Dnes více přemýšlím o životě, snažím se rozpoznat pravé hodnoty a smysl mého bytí na základě božích zákonů.“

Odborníci studovali výpovědi Irmy Douma a dospěli k přesvědčení, že Irma během své klinické smrti opravdu viděla. Její popis věcí, osob a jejich činnosti i popis okolí s plně shodoval se skutečností. Vysvětlit však tento fenomén nebyli schopni.

Mnozí z vás si myslí: Halucinace! O ne! Jen jeden z mnoha důkazů posmrtné existence našeho ducha. Mnoho lidí na celém světě, lidí rozdílných společenských vrstev, stáří a náboženství, mělo možnost ve zlomcích času shlédnout část nadzemského prostoru a všichni se shodují, že jsou to prostory nekonečné lásky, útěchy, klidu, krásy a harmonie. Prostory, v nichž žijí naši zemřelí, s nimiž se po smrti setkáme.

Který vědec naší doby má odvalu a morální sílu přiznat, že jeho výzkumy a úspěchy byly podmíněny existencí nevysvětlitelného? Ano, existují mnozí badatelé, kteří se snaží pochopit vznik Einsteinovy teorie relativity na tomto základě, ti, kteří si uvědomují existenci a převahu ducha nad silou hmoty. Většina však mlčí, protože jsou ostatními, kteří jsou schopni pouze rozumového vnímání, nepochopení, odmítání nebo zesměšňování.

Lékařské poznatky o fyzickém těle jsou pokročilé. Poznatky o nadřazenému duchu, o našem pravém Já, nejsou téměř žádné!